

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์จีนเรื่อง“把”โดยใช้สถานการณ์จำลองแก้ปัญหานักศึกษาโปรแกรมวิชาภาษาจีนชั้นปีที่ 2 คณะครุศาสตร์
A COMPARISON OF LEARNING ACHIEVEMENT IN CHINESE GRAMMAR ON THE TOPIC OF “把” USING PROBLEM-SOLVING SIMULATIONS AMONG SECOND-YEAR STUDENTS IN THE CHINESE LANGUAGE PROGRAM,

FACULTY OF EDUCATION

นันทิวัน อินหาทรวด¹

Nantiwan Inhatkrud

วรรณวลย์ วงศ์กำแพง²

Watsawan Wongkamhang

พีรพัฒน์ พวงจิตร³

Peerapat Puangjit

Received : August 9, 2024

Revised : November 30, 2024

Accepted : December 2, 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์จีนเรื่อง“把”โดยใช้สถานการณ์จำลอง และศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาโปรแกรมวิชาภาษาจีนชั้นปีที่ 2 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร จำนวน 25 คน โดยการสุ่มแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์จีนเรื่อง“把”โดยใช้สถานการณ์จำลอง 4 ขั้นตอน แบบทดสอบก่อน-หลังเรียน และแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (X) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่าที(t-test) ผลจากการวิจัย พบว่า ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์จีนเรื่อง“把” ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 19.33 และ 26.70 ตามลำดับ

¹อาจารย์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

Lecturer, Faculty of Education, Kamphaeng Phet Rajabhat University, Thailand

²อาจารย์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

Lecturer, Faculty of Education, Kamphaeng Phet Rajabhat University, Thailand

³อาจารย์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

Lecturer, Faculty of Education, Kamphaeng Phet Rajabhat University, Thailand

ซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อเปรียบเทียบกับก่อนการเรียน และจากการศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจหลังจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 นักศึกษายังสามารถนำความรู้ไปใช้ในการเรียนการสอนและสามารถนำไปประยุกต์ ในระหว่างการฝึกสอนได้ โดยคิดเป็นร้อยละ 100

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, ไวยากรณ์ “把”, สถานการณ์จำลอง

ABSTRACT

This research aimed to compare learning achievement in Chinese grammar on the topic of “把” using problem-solving simulations and to examine the students’ satisfaction with learning through such simulations. The sample group consisted of 25 second-year students in the Chinese Language Program, Faculty of Education, Kamphaeng Phet Rajabhat University, selected through purposive sampling. The research tools included a lesson plan using problem-solving simulations, pre- and post-learning tests, and a satisfaction assessment form. The data were analyzed using percentage, mean (X) , standard deviation (S.D.), and t-test.

The findings revealed that the average scores of learning achievement in Chinese grammar on “把” before and after learning through problem-solving simulations were 19.33 and 26.70, respectively. The students’ learning achievement significantly improved at the .05 level compared to before learning. Furthermore, the study of students’ satisfaction indicated a high level of satisfaction with the learning approach, with a mean score of 4.31. Students also reported being able to apply the acquired knowledge to their teaching practice and during internships, with an application rate of 100%.

Keywords: Academic achievement , Grammar “把” , Scenario

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันภาษาจีนได้รับความนิยมเพิ่มขึ้น เนื่องจากภาษาจีนกลางได้เข้ามามีบทบาทต่อตลาดแรงงานในประเทศไทยทั้งในภาคธุรกิจอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว การติดต่อทำธุรกิจค้าขายร่วมทุนทางการค้าในอัตราที่สูงขึ้น จากเหตุผลดังกล่าวทำให้มีการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยอย่างกว้างขวาง ตั้งแต่ระดับอนุบาลตลอดจนถึงระดับมหาวิทยาลัย โดยสถานการณ์การเรียนการสอนภาษาจีนในปัจจุบันยังคงมีปัญหาและอุปสรรคในหลายประการรวมทั้งปัจจัยที่เกี่ยวกับความพร้อมของตัวผู้เรียนเอง 许美玲 Xu Meiling (2012)

ภาษาจีนและภาษาไทยทั้งสองภาษานี้มีสิ่งที่เหมือนกันอยู่หลายประการ รวมถึงเรื่องหลักไวยากรณ์ซึ่งสังเกตได้จากการเรียงคำและโครงสร้างของประโยค อย่างไรก็ตามหากเราศึกษาค้นคว้าและวิจัยอย่างลึกซึ้ง จะพบว่าผู้เรียนชาวไทยยังมีปัญหาการนำความรู้ทางไวยากรณ์ภาษาจีนกลางมาใช้ในการสื่อสารเป็นอย่างมาก สะท้อนให้เห็นจากการสื่อสารในสถานการณ์จริงที่มักจะมีข้อผิดพลาดหรือเขียนผิดหลักไวยากรณ์อยู่บ่อยครั้ง ส่งผลให้การสื่อสารภาษาจีนไม่ถูกต้อง ไม่เข้าใจความหมายหรือทำให้ความหมายคลาดเคลื่อนไป ไวยากรณ์ภาษาจีนถือเป็นองค์ความรู้สำคัญโดยผู้เรียนจะต้องมีความรู้ความชำนาญในด้านไวยากรณ์เพื่อต่อยอดการเรียนรู้ในด้านอื่น ๆ ของวิชาภาษาจีน หากผู้เรียนขาดทักษะความรู้ในส่วนนี้ จะส่งผลต่อทักษะการพูด การเขียนและทักษะด้านที่จำเป็นอื่น ๆ ในการใช้ภาษาจีน ตามที่ Dickins,P.M.R., and Woods,E.G. (1988: 623-646) ได้กล่าวถึงความสำคัญของไวยากรณ์ไว้ว่า ผู้เรียนจะไม่เกิดความเข้าใจและไม่สามารถสื่อสารภาษาในระดับสูงได้ ถ้าขาดความรู้ทางระบบไวยากรณ์ และวิธีการประยุกต์โครงสร้างไวยากรณ์เหล่านั้นในการสื่อสาร ดังนั้นไวยากรณ์จึงเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญที่สุดในการตีความของความเหมาะสมและถูกต้อง และยังเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้การสื่อสารประสบผลสำเร็จ อีกทั้ง Richards (1985: 155) ยังระบุว่าความถูกต้องทางไวยากรณ์เป็นองค์ประกอบพื้นฐานของระดับความเชี่ยวชาญทางด้านภาษา หากผู้เรียนไม่ได้รับการเรียนรู้ที่เน้นความถูกต้องทางไวยากรณ์จะไม่สามารถพัฒนาระดับความเชี่ยวชาญได้และจะนำไปสู่การพัฒนาที่ล้มเหลวซึ่งทำให้ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ไม่ถูกต้อง และทำให้ผู้เรียนไม่มีความก้าวหน้าทางด้านภาษาอีกด้วย

ครูควรสอนภาษาที่เชื่อมโยงกับสถานการณ์ในชีวิตประจำวันที่มีความหมายต่อผู้เรียน รวมทั้งให้ผู้เรียนเห็นว่าการรู้เรื่องใด เพื่ออะไร โดยครูจะต้องแจ้งวัตถุประสงค์ของการเรียนและการจัดการเรียนการสอนให้มีความหลากหลาย อีกทั้งยังต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาด้วยการแสดงความคิดเห็น Johnson and Morrow (1981: 60-61) หากกล่าวถึงวิธีการสอนที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้มากที่สุดนั้น คือการสอนที่ให้ผู้เรียนได้สัมผัสจากของจริงหรือสถานการณ์จริง เพราะการที่ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริงจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และเข้าใจได้ง่ายขึ้น แต่ถ้าไม่สามารถปฏิบัติในสถานการณ์ที่เป็นจริงได้ การใช้สถานการณ์จำลองก็เป็นอีกวิธีหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนได้สัมผัสกับการเรียนที่สะท้อนความเป็นจริงตามจุดมุ่งหมายที่ผู้สอนได้กำหนดไว้ การสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองเป็นการจำลองเหตุการณ์เพื่อเลียนแบบสถานการณ์จริง เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนให้เกิดความรู้และทักษะที่เกิดจากการได้ปฏิบัติหรือเผชิญในสถานการณ์จำลองนั้น ๆ ทิศนา ขัมมณี (2550: 370)

ผู้วิจัยเป็นบุคลากรทางการสอนภาษาจีน พบว่านักศึกษายังมีปัญหาในการใช้หลักไวยากรณ์จีน “把” โดยใช้ประโยค “把” ไม่ถูกต้อง ใช้ไม่ถูกต้องตำแหน่งของหลักไวยากรณ์ และมีการใช้ภาษาไทยในการสร้างประโยค ทำให้มีผลกระทบต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา งานวิจัยของ Wang Xiang และ Zhang Xiaoke (2011) เรื่อง ข้อผิดพลาดในการใช้ประโยค “把” ของผู้เรียนชาวไทยที่ศึกษาภาษาจีนระดับกลาง กล่าวว่าปัญหาการใช้ประโยค “把” ที่พบบ่อย ได้แก่ ส่วนประกอบของประโยคไม่ สมบูรณ์ (遗漏) การเติมคำหรือข้อความที่ไม่จำเป็น (误加) การใช้ภาษาที่ฟุ่มเฟือย (杂糅) และการใช้คำศัพท์ที่ไม่เหมาะสม (误代) สาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดข้อผิดพลาด เหล่านี้เกิดจากอิทธิพลเชิงลบจากภาษาแม่ การเรียนรู้ทางภาษาที่ผิดพลาด การออกแบบตำราแบบเรียนและวิธีการจัดการเรียนการสอนที่ไม่เหมาะสม งานวิจัยนี้ได้ให้ข้อเสนอแนะใน การลดปัญหาดังกล่าว ควรใช้วิธีการเปรียบเทียบ

ระหว่างภาษาแม่กับภาษาที่สองและ ให้ความสำคัญกับความหมายและบริบทในการใช้ประโยค“把” นอกจากนี้ยังมีงานวิจัย ของ Wei Hong (2006) ศึกษาข้อผิดพลาดในการใช้ประโยค“把” ของผู้เรียนชาวไทย ระดับต่าง ๆ และกลวิธีในการจัดการเรียนการสอน พบว่า ผู้เรียนมักมีปัญหาในการใช้ประโยค“把” สองประการคือหนึ่งขาดความเข้าใจในความหมายทางไวยากรณ์ หมายถึงการไม่เข้าใจว่าจะใช้รูปประโยคนี้นั้นสถานการณ์ใด สองขาดความเข้าใจในข้อจำกัดและกฎเกณฑ์ เงื่อนไขทางไวยากรณ์ สำหรับผู้เรียนชาวไทยที่ศึกษาภาษาจีนในระดับพื้นฐานจะพบปัญหา ตั้งแต่การเลือกใช้คำกริยาและส่วนเสริมหลังคำกริยาที่ผู้เรียนขาดความเข้าใจที่ดี ส่งผลให้การนำรูปประโยคนี้นี้ไปใช้มักจะผิดพลาด ขาดความสมบูรณ์ของประโยค อีกทั้งยังขาดผลลัพธ์ ของการกระทำ ซึ่งเป็นส่วนประกอบสำคัญ ในรูปประโยคนี้นี้สาเหตุที่ทำให้เกิดข้อผิดพลาด เหล่านี้มีหลายปัจจัย ประการหนึ่งคือตำรา แบบเรียนที่ยังขาดการอธิบายที่ชัดเจนและแบบฝึกหัดที่ยังไม่ครอบคลุมหรือป้องกันข้อผิดพลาดเหล่านี้ Su Yingxia (2015: 64-67) ได้ให้ความคิดเห็นในเรื่องการออกแบบการจัดการเรียน การสอนไวยากรณ์ภาษาจีนของผู้เรียนชาวต่างชาติไว้ว่าการจัดการเรียนการสอนไวยากรณ์ จะประกอบด้วยสองส่วนใหญ่คือการนำเข้าสู่บทเรียนความรู้ทางไวยากรณ์ที่ต้องการสอน(语言点导入与说明) และการฝึกฝนการใช้ไวยากรณ์(语言点操练) ผู้สอนต้องนำสถานการณ์หรือ เหตุการณ์จริงในการสื่อสาร เพื่อให้ผู้เรียนได้เข้าใจถึงการนำไวยากรณ์ไปใช้สื่อสารในชีวิตจริง รวมถึงต้องมีการอธิบายโครงสร้างพื้นฐานของไวยากรณ์เรื่องนั้นประกอบด้วย เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจการลำดับคำและการนำไปใช้ที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ภาษาจีนกลาง อีกทั้งงานวิจัยของ 邓涵 Deng Han(2018) ที่กล่าวว่ากระบวนการเรียนการสอนประโยค“把” ที่จะเสริมสร้างองค์ความรู้และความเข้าใจให้กับผู้เรียน ผู้สอนควรแนะนำรูปแบบการใช้ประโยค“把” ในลักษณะของประโยคพื้นฐานทั่วไป การสร้างประโยคขยายความ ประโยคปฏิเสธและประโยคคำถาม ใช้วิธีการสอนที่เริ่มจากระดับง่ายไปสู่ระดับยาก และสามารถออกแบบห้องเรียนในลักษณะการเรียนรู้โดยสถานการณ์จำลอง และหลังเสร็จสิ้นกิจกรรมหากพบปัญหาข้อผิดพลาดการใช้“把” ผู้สอนควรจะดำเนินแก้ไขหลังเสร็จสิ้นกิจกรรม รวมทั้งมีการออกแบบวิธีการสอนต่าง ๆ ในหลาย ๆ วิธี เพื่อที่จะให้ผู้เรียนเข้าถึงเนื้อหาได้ เพื่อลดปัญหาความไม่เข้าใจของผู้เรียน และยกระดับทักษะความรู้ของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้นด้วย

จากปัญหาดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยเห็นถึงความสำคัญและสภาพปัญหาในการใช้ไวยากรณ์จีน “把” จึงได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา เพื่อพัฒนาผลการเรียนรู้ของนักศึกษาให้ได้ประสิทธิผลที่ดีขึ้น โดยใช้รูปแบบสถานการณ์จำลองแก้ปัญหาทางการเรียนรู้ของนักศึกษา

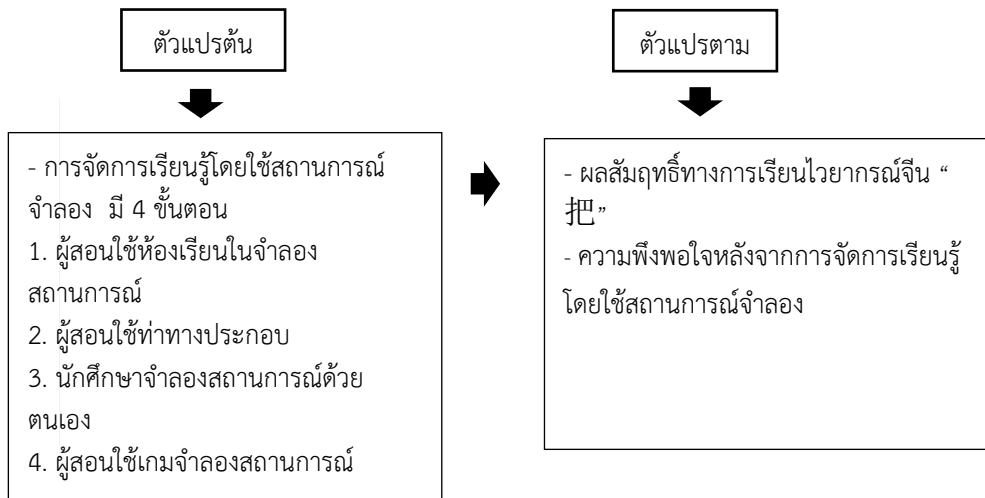
วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์จีน“把” ก่อนและหลังเรียนโดยใช้สถานการณ์จำลอง
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง

สมมติฐานการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์จีน“把”โดยใช้สถานการณ์จำลองของนักศึกษาโปรแกรมวิชาภาษาจีนชั้นปีที่ 2 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองอยู่ในระดับมาก

กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและตัวอย่าง

นักศึกษาโปรแกรมวิชาภาษาจีนชั้นปีที่ 2 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร จำนวน 25 คน โดยการสุ่มแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบไปด้วย 1. แผนการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์จีน “把” โดยใช้สถานการณ์จำลอง 4 ขั้นตอน คือ ผู้สอนใช้ห้องเรียนในจำลองสถานการณ์ ผู้สอนใช้ท่าทางประกอบ นักศึกษาจำลองสถานการณ์ด้วยตนเอง และผู้สอนใช้เกมจำลองสถานการณ์ จำนวน 3 แผน 2. แบบทดสอบก่อน-หลังเรียน และ 3. แบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง มีรายละเอียดดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์จีน“把”โดยใช้สถานการณ์จำลอง 4 ขั้นตอน จำนวน 3 แผน ได้แก่

1) แผนที่ 1 เรื่อง“入乡随俗”

- “把”字句 การแต่งประโยคไวยากรณ์โดยใช้ “把”

รูปแบบประโยค S+“把”+obj.+V.+到/在/成+obj.

2) แผนที่ 2 เรื่อง “请多提意见”

-“把”字句 การแต่งประโยคไวยากรณ์โดยใช้ “把”

รูปแบบประโยค S+“把”+ obj.+ V V

3) แผนที่ 3 เรื่อง “这样的问题现在也不能问了”

-“把”字句小结 การแต่งประโยคไวยากรณ์โดยใช้ “把”

รูปแบบประโยค S+“把”+ obj.+ V + complement

1.1 การหาคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์จีน “把” โดยใช้สถานการณ์จำลอง 4 ขั้นตอน นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน พิจารณาตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์จีน “把” และประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้

1.2 ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อนำไปใช้กับนักศึกษาโปรแกรมวิชาภาษาจีนชั้นปีที่ 2 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้

2. แบบทดสอบก่อน-หลังเรียนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์จีน “把”

2.1 การหาคุณภาพแบบทดสอบก่อน-หลังเรียนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์จีน “把” นำแบบทดสอบไปให้ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของภาษาและความเที่ยงตรงของเนื้อหา และคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับลักษณะพฤติกรรม

2.2 นำผลที่ได้จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนคำนวณหาค่าเฉลี่ยดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ คัดเลือกแบบทดสอบที่มีค่าเฉลี่ยดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปไว้ จำนวน 45 ข้อ

2.3 นำแบบทดสอบก่อน-หลังเรียนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์จีน “把” ที่ได้วิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของผู้เชี่ยวชาญ ตั้งแต่ 0.5 จำนวน 45 ข้อ ไปทดลองใช้โดยนำไปทดสอบกับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ แล้วคัดเลือกเป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์จีน “把” จำนวน 30 ข้อ

2.4 นำแบบทดสอบก่อน-หลังเรียนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์จีน “把” ที่คัดเลือกไว้ไปทดสอบ ครั้งที่ 2 กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาค่าอำนาจจำแนก (r) ค่าความยาก (p) และความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ ได้ค่าอำนาจจำแนก (r) มีค่าอยู่ระหว่าง 0.67-1.00 ค่าความยาก (p) มีค่าอยู่ระหว่าง 0.67-1.00 และได้ค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.80

2.5 นำแบบทดสอบก่อน-หลังเรียนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์จีน “把” จำนวน 30 ข้อ ไปใช้วัดทักษะก่อนเรียนและหลังเรียน กับนักศึกษาโปรแกรมวิชาภาษาจีนชั้นปีที่ 2 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 25 คน

3. แบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง แบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 ด้านเทคนิคการจัดการเรียนการสอน ด้านความรู้ความเข้าใจในไวยากรณ์ จำนวน 10 ข้อ เป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 อันดับ คือ 5 หมายถึง มากที่สุด 4 หมายถึง มาก 3 หมายถึง ปานกลาง 2 หมายถึง น้อย และ 1 หมายถึง น้อยที่สุด ใช้เกณฑ์การแปลความหมายดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 แปลความว่า ความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 แปลความว่า ความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 แปลความว่า ความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 แปลความว่า ความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 แปลความว่า ความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 2 ด้านการนำความรู้ไปใช้ เป็นการหาค่าร้อยละ

3.1 การหาคุณภาพแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง นำแบบประเมินฯ เสนอผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม ประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับประเด็นที่ต้องการวัด

3.2 วิเคราะห์ข้อมูลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ โดยใช้สูตร ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เลือกข้อที่มีค่า IOC ระหว่าง 0.60 – 1.00 ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

3.3 นำแบบประเมินฯ ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองกับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับด้วยสัมประสิทธิ์แอลฟา

3.4 จัดพิมพ์แบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง เพื่อนำไปใช้กับนักศึกษาโปรแกรมวิชาภาษาจีนชั้นปีที่ 2 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 25 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ใช้เวลาการทดลองการจัดการเรียนการสอนทั้งหมด 6 ครั้ง จำนวน 24 ชั่วโมง โดยผู้วิจัยประเมินกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง คือนักศึกษาโปรแกรมวิชาภาษาจีนชั้นปีที่ 2 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ตามแผนการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์จีน “把” โดยใช้สถานการณ์จำลอง ที่สร้างขึ้น 3 แผน และวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์จีน “把” เป็นรายบุคคล ดังนี้

1) ผู้วิจัยได้ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) โดยใช้แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์จีน “把” กับกลุ่มตัวอย่าง

2) ผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์จีน “把” โดยใช้สถานการณ์จำลอง 4 ขั้นตอน ทั้ง 3 แผน ตามที่ผู้วิจัยได้กำหนด

3) เมื่อเสร็จสิ้นการจัดการเรียนรู้ครบตามเนื้อหาและเวลาที่กำหนดแล้ว ผู้วิจัยได้ทดสอบหลังเรียน (Post-test) โดยใช้แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์จีน “把” ฉบับเดียวกันกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) และประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์จีน “把” ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง วิเคราะห์ได้โดยใช้เครื่องมือวัดทางสถิติ ใช้การทดสอบค่าที (One Sample t-test) ในกรณีที่ทราบค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มประชากร (σ)

2. หาค่าความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองของนักศึกษา วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าร้อยละ

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์จีน “把” ก่อนและหลังเรียนโดยใช้สถานการณ์จำลอง และศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองของนักศึกษาพบว่า

ตารางที่ 1 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์จีน “把” ก่อนและหลังเรียนโดยใช้สถานการณ์จำลอง (n=25)

การทดสอบ	n	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig.
ก่อนเรียน	25	19.33	2.30	9.11	.00
หลังเรียน	25	26.70	1.02		

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์จีน “把” ก่อนและหลังเรียนโดยใช้สถานการณ์จำลอง มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 19.33 และ 26.70 ซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง เมื่อเปรียบเทียบกับก่อนการเรียน

ตารางที่ 2 แสดงผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง
ตอนที่ 1

ความพึงพอใจ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
ด้านเทคนิคการจัดการเรียนการสอน			
1. มีการใช้วิธีการสอนและสื่อการสอนที่สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา บริบท และสภาพแวดล้อมปัจจุบัน	4.20	0.76	มาก
2. เปิดโอกาสให้นักศึกษาซักถามและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน ระหว่างการจัดการเรียนการสอนในแต่ละครั้ง	4.40	0.70	มาก
3. กำหนดให้นักศึกษาได้ศึกษาค้นคว้าและนำความรู้มาวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินและ/หรือ สร้าง พัฒนาความรู้ใหม่ด้วย ตนเอง	4.20	0.76	มาก

ความพึงพอใจ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
4. กิจกรรมการเรียนรู้สนุกสนานและน่าสนใจ	4.40	0.70	มาก
5. ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้	4.24	0.77	มาก
6. สามารถประยุกต์สิ่งที่สอนเข้ากับสภาพสังคมและสิ่งแวดล้อม	4.24	0.83	มาก
7. นักศึกษามีความพึงพอใจต่อวิธีการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	4.40	0.76	มาก
ด้านความรู้ความเข้าใจในไวยากรณ์			
8. มีการอธิบายหลักโครงสร้างและยกตัวอย่างประโยค	4.60	0.64	มากที่สุด
9. กิจกรรมสามารถพัฒนาความเข้าใจในไวยากรณ์ได้ดียิ่งขึ้น	4.24	0.77	มาก
10. กิจกรรมสามารถทำให้จดจำไวยากรณ์ได้ดียิ่งขึ้น	4.20	0.81	มาก
รวม	4.31	0.75	มาก

จากตารางที่ 2 ตอนที่ 1 พบว่า ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองของนักศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ด้านเทคนิคการจัดการเรียนการสอน การเปิดโอกาสให้นักศึกษาซักถามและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน กิจกรรมการเรียนรู้สนุกสนานและน่าสนใจ และนักศึกษามีความพึงพอใจต่อวิธีการสอนและการจัดกิจกรรม มีความพึงพอใจในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 ในด้านความรู้ความเข้าใจในไวยากรณ์ การอธิบายหลักโครงสร้างและยกตัวอย่างประโยคมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.60 รองลงมาคือ กิจกรรมสามารถพัฒนาความเข้าใจในไวยากรณ์ได้ดียิ่งขึ้น มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 ตามลำดับ

ตอนที่ 2

การนำไปใช้ประโยชน์	จำนวนนักเรียน	เปอร์เซ็นต์
ผู้เรียนไม่นำความรู้ไปใช้	0	0
ผู้เรียนนำความรู้ไปใช้	25	100.00
- ใช้ในด้านการเรียนการสอน	25	100.00
- ให้คำปรึกษากับเพื่อนได้	14	56.00
- นำไปประยุกต์ใช้ระหว่างฝึกสอน	25	100.00

จากตาราง ตอนที่ 2 พบว่า ในด้านการนำไปใช้ประโยชน์ นักศึกษาสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอน การให้คำปรึกษาเพื่อนและประยุกต์ใช้ระหว่างฝึกสอนได้ โดยคิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 100 ซึ่งแบ่งออกเป็นรายข้อ โดยคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ดังนี้ นำความรู้ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนทั้งหมดคิดเป็นร้อยละ 100 นำความรู้ไปใช้ในการให้คำปรึกษากับเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 56 และนำความรู้ไปประยุกต์ระหว่างฝึกสอน คิดเป็นร้อยละ 100

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์จีน “把” ก่อนและหลังเรียนโดยใช้สถานการณ์จำลอง พบว่า นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 19.33 และ 26.70 ซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง เมื่อเปรียบเทียบกับก่อนการเรียน

2. ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 เมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่า ด้านเทคนิคการจัดการเรียนการสอน การเปิดโอกาสให้นักศึกษาซักถามและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันฯ กิจกรรมการเรียนมีความสนุกและน่าสนใจ วิธีการสอนและการจัดกิจกรรมฯ มีความพึงพอใจในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 ในด้านความรู้ความเข้าใจในไวยากรณ์ การอธิบายหลักโครงสร้างและยกตัวอย่างประโยค มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.60 รองลงมาคือ กิจกรรมสามารถพัฒนาความเข้าใจในไวยากรณ์ได้ดียิ่งขึ้นมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 ตามลำดับ และด้านการนำไปใช้ประโยชน์ นักศึกษาสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอน การให้คำปรึกษาเพื่อนและประยุกต์ใช้ระหว่างฝึกสอนได้ โดยคิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 100 ดังนี้ นำความรู้ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนทั้งหมดคิดเป็นร้อยละ 100 นำความรู้ไปใช้ในการให้คำปรึกษากับเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 56 และนำความรู้ไปประยุกต์ระหว่างฝึกสอน คิดเป็นร้อยละ 100

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์จีนเรื่อง “把” โดยใช้สถานการณ์จำลองแก้ปัญหาของนักศึกษาโปรแกรมวิชาภาษาจีนชั้นปีที่ 2 คณะครุศาสตร์

ผลจากการศึกษาพบว่า ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์จีน “把” ก่อนและหลังเรียนโดยใช้สถานการณ์จำลอง พบว่า นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 19.33 และ 26.70 ซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง เมื่อเปรียบเทียบกับก่อนการเรียน ซึ่งเป็นไปตามผลงานวิจัยของ Deng Han(2018) ที่กล่าวว่ากระบวนการเรียนการสอนประโยค “把” ที่จะเสริมสร้างองค์ความรู้และความเข้าใจให้กับผู้เรียน ผู้สอนควรแนะนำรูปแบบการใช้ประโยค “把” ในลักษณะของประโยคพื้นฐานทั่วไป การสร้างประโยคขยายความ ประโยคปฏิเสธและประโยคคำถาม ใช้วิธีการสอนที่เริ่มจากระดับง่ายไปสู่ระดับยาก และสามารถออกแบบห้องเรียนในลักษณะการเรียนรู้อยู่โดยสถานการณ์จำลอง และหลังเสร็จสิ้นกิจกรรมหากพบปัญหาข้อผิดพลาดการใช้ “把” ผู้สอน

ควรจะดำเนินแก้ไขหลังเสร็จสิ้นกิจกรรม รวมทั้งมีการออกแบบวิธีการสอนต่าง ๆ ในหลาย ๆ วิธี เพื่อให้ให้ผู้เรียนเข้าถึงเนื้อหาได้ เพื่อลดปัญหาความไม่เข้าใจของผู้เรียน และยกระดับทักษะความรู้ของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้นด้วย

และจากการศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองผลจากการศึกษาพบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 เมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่า ด้านเทคนิคการจัดการเรียนการสอน การเปิดโอกาสให้นักศึกษาซักถามและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันฯ กิจกรรมการเรียนมีความสนุกสนานและน่าสนใจ วิธีการสอนและการจัดกิจกรรมฯ มีความพึงพอใจในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 ในด้านความรู้ความเข้าใจในไวยากรณ์ การอธิบายหลักโครงสร้างและยกตัวอย่างประโยคมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.60 รองลงมาคือ กิจกรรมสามารถพัฒนาความเข้าใจในไวยากรณ์ได้ดียิ่งขึ้นมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 ตามลำดับ และด้านการนำไปใช้ประโยชน์ นักศึกษาสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอน การให้คำปรึกษาเพื่อนและประยุกต์ใช้ระหว่างฝึกสอนได้ โดยคิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 100 ดังนั้น นำความรู้ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนทั้งหมดคิดเป็นร้อยละ 100 นำความรู้ไปใช้ในการให้คำปรึกษากับเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 56 และนำความรู้ไปประยุกต์ระหว่างฝึกสอน คิดเป็นร้อยละ 100 ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Su Yingxia (2015: 64-67) ได้ให้ความคิดเห็นในเรื่องการออกแบบการจัดการเรียน การสอนไวยากรณ์ภาษาจีนของผู้เรียนชาวต่างชาติไว้ว่า การจัดการเรียนการสอนไวยากรณ์ จะประกอบด้วยสองส่วนใหญ่คือการนำเข้าสู่บทเรียนความรู้ทางไวยากรณ์ที่ต้องการสอน (语言点导入与说明) และการฝึกฝนการใช้ไวยากรณ์ (语言点操练) ผู้สอนต้องนำสถานการณ์หรือ เหตุการณ์จริงในการสื่อสาร เพื่อให้ผู้เรียนได้เข้าใจถึงการนำไวยากรณ์ไปใช้สื่อสารในชีวิตจริง รวมถึงต้องมีการอธิบายโครงสร้างพื้นฐานของไวยากรณ์เรื่องนั้น ประกอบด้วย เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจการลำดับคำและการนำไปใช้ที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ภาษาจีน กลาง และผลงานวิจัยของ Johnson and Morrow (1981: 60-61) หากกล่าวถึงวิธีการสอนที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้มากที่สุดนั้น คือการสอนที่ให้ผู้เรียนได้สัมผัสจากของจริงหรือ สถานการณ์จริง เพราะการที่ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริงจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และเข้าใจได้ง่ายขึ้น แต่ถ้าไม่สามารถปฏิบัติในสถานการณ์ที่เป็นจริงได้ การใช้สถานการณ์จำลองก็เป็นอีกวิธีหนึ่งทำให้ผู้เรียนได้สัมผัสกับการเรียนที่สะท้อนความเป็นจริงตามจุดมุ่งหมายที่ผู้สอนได้กำหนดไว้ การสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองเป็นการจำลองเหตุการณ์เพื่อเลียนแบบสถานการณ์จริง เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนให้เกิดความรู้และทักษะที่เกิดจากการได้ปฏิบัติหรือเผชิญในสถานการณ์จำลองนั้น ๆ ฤตนา แหมมณี (2550: 370)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ครูผู้สอนภาษาจีน สามารถนำแนวทางการจัดการเรียนการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง แก้ปัญหาในการเรียนไวยากรณ์“把”/“被” ของผู้เรียนได้
2. ครูผู้สอนภาษาจีน สามารถสร้างกิจกรรม และรูปแบบการสอนที่หลากหลายเพื่อให้สอดคล้องกับทักษะและความสามารถของผู้เรียน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

การใช้สถานการณ์จำลองสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนในเนื้อหา ทักษะด้านอื่นของผู้เรียนได้ เช่น ทักษะการฟัง-การพูดภาษาจีน การเรียนเรื่องสั้น เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- ทิศนา ขมมณี. (2550). **รูปแบบการเรียนการสอนที่หลากหลาย**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Dickins,P.M.R., and Woods,E.G. (1988). Some criteria for the development of communicative grammar tasks. **TESOL Quarterly**, 22(3), 623-646.
- Johnson, Keith and Morrow, Keith. (1981). **Communication in the Classroom**. London : Longman.
- Richards, Jack C. (1985). **Longman Dictionary of Applied Linguistics**. Harlow, England: Longman.
- Su, Y. (2015). **International Chinese Teaching Methods and Techniques for Teaching Chinese Grammar**. Beijing: Beijing Language and Culture University Press.
- Wang, X., Zhang, X. (2011). An Analysis on Acquisition Errors of the “Ba” Sentence by Intermediate Thai Students. **Journal Of Qinzhou University**, 26(4), 42-46.
- Wei, H. (2006). The Error Analysis and Teaching Strategy of “Ba” Sentences to Thai Students at the Initial Stage. **Journal Of Yunnan Normal University**, 4(2), 54-58.
- 邓涵. (2018). 泰国学生高中生口语课“把”字句教学设计. 北京万方数据股份有限公司万方数据电子出版社.
- 许美玲. (2012). 初等水平泰国学生“把”字句的教学设计研究. 北京大学出版社.